

Skytteklædes hyldest til vor gamle have (Melodi: I den lille have i Pilealle...)

1.

Prøv et tanke-eksperiment med dig selv;
tænk på, at det nu er en lun sommerkvæld
med temperatur til skjorteærmer
og måneskin, hvor unge sværmer;
tag så med en bus – eller start så din bil
og køør ud ad "Skyttehuset" til –
gå så gennem porten og se – lille du –
jo den gamle have, der er der endnu.

2.

Sæt dig på en bænk, og luk øjnene op –
du vil føle minderne gennem din krop.
Se ud på disse træer og plæner,
det var engang vort Lavs domæner.
Disse planter var engang spæde små skud
der af "brødrene" blev plantet ud.
Se, de gamle stammer, så rynked og ru
i vor gamle have, der står her endnu.

3.

Se, den gamle guldregn, en kæmpe som få,
og de gamle birke, så ranke de stå.
Tænk, om man kunne se tilbage,
se havens allerførste dage;
ku' man bare sludre med datidens folk,
- dog måske kan haven være tolk?
Hør, hvad træets blade fortæller dig nu
om den gamle have, der står her endnu.

4.

Lyt så – kære ven – om hvordan det tog fart,
som et paradís blev vor have ret snart;
de bygged hus – hvis tårne spejle
sig i den skønne bugt mod Vejle.

Ved den lille odde la' fjordbåden til,
og fra haven lød der sang og spil,
- der var glade dage – hurra og ju-hu
i den gamle have – der står her endnu.

(Skal vi skylle ?)

5.

Og et halvt århundred svandt hen – godt og vel –
stadigvæk var haven kun helt for os selv,
men det blev klart at inden længe
måtte de havens porte stænge –
Byen trådte til – købte anlægget her,
og så blev det åbnet for enhver.
Dog er stedet passet og plejet med hu –
ja, vor gamle have, den står her endnu.

6.

Siden da har mange politisk debat
lydt fra talerstolen i plænen's rabat.
Fra balustraden toner vælder,
mens lystigt flagene de smælder.
I den runde sal spilles "Vejle-Revy",
borgerne de samles her på ny.
Selve "Slottet" er revet ned og itu,
men den gamle have, den står her endnu.

7.

Ak ja, Skyttehuset er sunket i grus
kun den runde sal er nu skytternes hus,
men som "Fugl Fønix" vi den finder
nyrestaureret, alting skinner.
Vore sange fortsat mod loftet kan slå,
gid den tradition ej vil forgå.
Skyttehuset mangler – men glem ikke, du:
Skyttehusets have, den har vi endnu.